

Výtvarne riešené prvky vybavenia parteru sídliska v Lučenci – deliaca stena a keramická fontána. Foto T. Leixnerová

plexného obytného prostredia. Primárnym prvkom, na ktorom sa budujú alebo ktorý potláčajú jednotlivé hmotovo-priestorové väzby, je však krajina, terénny reliéf, do ktorého je obytný komplex zasadený. Vzťah sídliska a krajiny podnecuje možnosti pre uplatnenie špecifického výrazu obytného celku. Určuje panoramatický obraz sídliska v krajine, a preto by mala hmotovo-priestorová kompozícia vyťažiť z krajinného horizontu a z morfológie terénu maximum. Je to práve prírodný prvok, po čom človek dnešného nového sídliska najviac túži a čoho sa mu relatívne najmenej dostáva.

Prvoradým miestom, kde sa aplikovanie a rešpektovanie (prípadne potláčanie) prírodných prvkov uplatňuje v rámci hmotného životného prostredia, je urbanistický interiér obytných

celkov, t. j. priestor, kde sa nadväzuje a upevňuje väčšina vzájomných kontaktov obyvateľov sídliska (spoločenské kontakty, oddych, každodenná rekreácia). Úroveň jeho stvárnenia, vyplývajúca z bohatstva a rozmanitosti, resp. diferencovanosti hmôt a priestorov, podstatným spôsobom určuje mieru jeho využitia v kvantitatívnej i kvalitatívnej rovine. Funkčnosť, diferencovanosť a zároveň výtvarná príťažlivosť urbanistického interiéru, zladená do jedného estetického celku, primárne počíta s využitím prírodných prvkov v hmotovo-priestorovej kompozícii nielen z hľadiska formového oživenia, ale aj z hľadiska biologickej a psychickej mikroklimy prostredia. Prírodné prvky, predovšetkým zeleň a voda, sú neodmysliteľnými komponentmi kvalitného prostredia. Popri svojich bioklima-